

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. Quid est Avaritia, & quale peccatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

gnantem charitati DEI, aut proximi, puta ut falsam doctrinam disseminet, ut decipiat proximum in re gravi, vel ut adipiscatur Beneficium Ecclesiasticum, aut quodvis officium, etiam sæculare, quo indignus est. Si autem absit contemptus virtutis, ac damnum proximi, vel honoris DEI, nec finis intentus repugnet graviter charitati, erit solum veniale. Ita *S. Thom. q. 111. a. 4.*

Pertinacia, est perseverantia in propria sententia contra veritatem cognitam, vel sufficienter propositam. Mortalis est quando illa veritas ad fidem, vel bonos mores, pietatem, pacem, bonum grave proximi pertinet; nam materia gravis est.

Inventio, seu præsumptio novitatum est, cum quis ex inani gloria præsumit nova excogitare. Novitatum inventio, vel usus mortalis est, si Fidei, bonis moribus, pudicitia adversetur, vel pariat scandalum, aut grave damnum proximo. De aliis dicitur in tract. de Charit.

Vanæ gloriæ remedia eadem sunt, quæ superbiæ, quibus adde actus oppositos vitii, quæ ab illa oriuntur.

ARTICULUS II.

De Avaritia.

Q. 1. **Q**uid est Avaritia, & quale peccatum?

Resp.

Resp. Avaritia est inordinatus appetitus divitiarum, hoc est, pecuniæ, & rerum pecuniâ æstimabilium, ut sunt agri, domus, pecora, &c. Mortalis est 1. Cùm in divitiis finis ultimus ponitur, ex ad Ephel. 5. *Avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi, & Dei.* 2. Cùm quis ad divitias acquirendas, augendas, vel conservandas adhibet media graviter illicita, & injurias; vel paratus est peccare mortaliter, aut ita peccat, v. g. injustè alienum accipiendo, retinendo, eleemosynas debitas omitendo, &c. Hinc illud Eccli. 10. *Avaro nihil est scelestius ... nihil est iniquius, quàm amare pecuniam.* Est peccatum capitale, quia est fons & origo multorum aliorum. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociva, qua mergunt homines in interitum, & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas. 1. ad Tim. 6.

Si autem inordinatio amoris intra hoc sistat, ut scilicet homo, quamvis superflue divitias amet, non tamen præfert earum amorem amoris divino, ut si propter divitias non velit aliquid facere contra Deum, & proximum, sic avaritia est peccatum veniale. ait S. Thom. 2. 2. q. 118. a. 4. Præcipua avaritiæ remedia sunt oratio, meditatio bonorum cælestium, periculi,

ac vanitatis bonorum terrestrium, paupertatis Christi, mortis, &c. crebra, & larga eleemosynarum largitio, resignatio in jactura bonorum, &c.

Q. 2. Quanam sunt filia Avaritia?

Resp. Ex S. Gregor. sunt hæc 1. Obdurtio cordis contra misericordiam: miseris, & egenis non compatiendo, non opitulando, eos objurgando, debita durè exigendo à debitore, qui non est solvendo, &c. Mortalis est, quoties ex ea præceptum eleemosynæ, vel charitatis graviter violatur.

2. Inquietudo cordis, quæ est inordinata, & anxia applicatio mentis ad acquirendas, vel conservandas divitias, cum inani timore, ne non acquirantur, aut ne amittantur. Mortalis est, quando retrahit à spiritualibus, vel aliis officiis, ad quæ graviter obligamur; vel cum quis divinæ providentiæ diffidit.

3. Violentia, qua res aliena pervim injustam, usurpatur. Mortalis est ex genere suo contra justitiam.

4. Fallacia, sive dolus, qui est alterius deceptio, sive verbis, sive factis, & Fraus, quæ est astuta deceptio proximi per sola facta. Utraque est ex genere suo mortalis contra justitiam, & sæpè confunditur.

5. Perfidia, qua fides in promissis, patetis,